

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 113/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. <i>Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	D. R.	W dniu 30 stycznia 2021r. ok. godz. 02:10 przy ul. (...) w P., woj. (...) prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki M. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 03:07 do stężenia na	

		poziomie 2,52 ‰, o godz. 03:11 do stężenia na poziomie 2,47 ‰, o godz. 03:48 do stężenia na poziomie 2,27 ‰, o godz. 04:23 do stężenia na poziomie 2,25 ‰ alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu (...) w C. (...) sygn. akt (...) za to samo przestępstwo, naruszając przy tym orzeczone ww. wyrokiem zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym w okresie od 19.05.2019 r. do 19.05.2022 r.,	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Wieczorem 29 stycznia 2021 r. D. R. spożył a okazji swoich urodzin 0,5 l wódki, po czym położył się spać. Około godziny 02:00 w nocy obudził się i pojechał do sklepu w celu kupienia kolejnej butelki alkoholu. 30 stycznia 2021 r. około godziny 02:10 poruszał się samochodem marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) ul. (...) w P., wcześniej pokonując trasę ul. (...) oraz ul. (...). Tor jazdy kierującego wskazywał, iż spożywał on wcześniej alkohol. Wykonywał niebezpieczne manewry na drodze jadąc „od prawa do lewa”, najeżdżając na	1) wyjaśnienia oskarżonego D. R. 2) zeznania świadka M. C. 3) zeznania świadka A. R. 4) zeznania świadka Ł. S. 5) nagranie video 6) protokół oględzin rzeczy 7) notatka urzędowa	1) 26 2) 6V-7, 65v 3) 10v, 66 4) 22v, 66v 5) Płyta CD w kopercie na k. 17 6) 18-19 7) 1	

<p>pole wyłączone z ruchu bezpośrednio przy przejściu dla pieszych, gwałtownie zatrzymując pojazd ustępując przy tym pierwszeństwa przejazdu. Kilkusetmetrowy odcinek drogi oskarżony przejechał bez włączonych świateł mijania. Oskarżony dojechał do swojego miejsca zamieszkania, wysiadł z samochodu i zataczając się wszedł do budynku. Na skutek zawiadomienia bezpośrednich świadków tego zdarzenia D. R. został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji.</p>			
<p>2. Oskarżony został poddany badaniom stanu trzeźwości. Badanie przeprowadzone o godzinie 03:07 wykazało stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 2,52 ‰, o godz. 03:11 stężenie na poziomie 2,47 ‰, o godz. 03:48 stężenie na poziomie 2,27 ‰, o godz. 04:23 stężenie na poziomie 2,25 ‰.</p>	<p>Protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu</p>	<p>3</p>	
<p>3. D. R. został zatrzymany w sprawie w dniach od 30 stycznia 2021 roku godz. 02:45 do 30 stycznia 2021 roku godz. 18:35.</p>	<p>Protokół zatrzymania</p>	<p>2</p>	
<p>4. D. R. był uprzednio karany, w tym za przestępstwo podobne wyrokiem Sądu (...) w C. (...) z 11 października 2019 roku w sprawie (...), którym został skazany</p>	<p>1) Odpis wyroku w sprawie (...) 2) Wyciąg z (...)</p>	<p>1) 40-40v 2) 14-16</p>	

<p>na karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności za czyn z art. 178a § 1 kk. Orzeczono wobec D. R. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Na poczet wyżej wskazanego środka karnego zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od 19 maja 2019 roku do 11 października 2019 roku. Orzeczenie stało się prawomocne 06 listopada 2019 roku.</p> <p>Okres obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przypadła od 19 maja 2019 roku do 19 maja 2022 roku.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>2. Ocena DOWOdów</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	<p>wyjaśnienia oskarżonego D. R.</p> <p>zeznania świadków M. C., A. R. i Ł. S.</p> <p>nagranie video</p> <p>protokół oględzin rzeczy</p> <p>notatka urzędowa</p>	<p>Wskazany osobowy i nieosobowy materiał dowodowy wzajemnie się uzupełnia i koresponduje ze sobą, dlatego też zasługuje na wiarę.</p> <p>Relacje wskazanych świadków należy ocenić pozytywnie, jako konsekwentne, spójne, stanowcze, spójne z wyjaśnieniami oskarżonego przyznającego się do winy, a także protokołem badania oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Znajdują potwierdzenie w protokole badania trzeźwości jego twierdzenia, że wieczorem, przed tym jak około 02:10 kierował pojazdem mechanicznym, spożywał alkohol w postaci wódki. Wyjaśnienia oskarżonego korespondują nadto z zeznaniami świadków M. C., A. R. i Ł. S., którzy zgodnie ze sobą opisali manewry oskarżonego na drodze typowe dla nietrzeźwego kierującego. W taki też sposób świadkowie opisywali zgodnie wygląd oskarżonego, typowy dla osoby pod znacznym wpływem alkoholu (mętny</p>	

		<p>wzrok, przysypianie za kierownicą, na której oskarżony się opierał, trudność w nawiązaniu rozmowy, zataczanie się). Wspierane są one przez dowód natury obiektywnej w postaci nagrania video.</p> <p>Ponadtouznano za wiarygodny wskazany nieosobowy materiał dowodowy w postaci nagrania video, protokołu oględzin rzeczy i notatki urzędowej, gdyż w toku postępowania dowodowego jego wartość dowodowa nie wzbudziła wątpliwości Sądu, nie była również kwestionowana przez żadną ze stron.</p>	
2	protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu	<p>Dokument ten został sporządzony w sposób jasny i przejrzysty, a stężenie alkoholu podane zostało we właściwych jednostkach. O warunkach oraz sposobach prowadzenia badań mających na celu ustalenie zawartości w organizmie alkoholu traktuje ustawa z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2007r., Nr 70, poz. 473 z późn. zm.). Ustawodawca zawarł w cytowanej ustawie delegację dla ministra zdrowia do określenia warunków i sposobów prowadzenia takich badań. Aktualnie zasady te reguluje</p>	

		rozporządzenie Ministra Zdrowia i Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28.12.2018r. (Dz.U. z 2018r., poz. 2472) w sprawie badań na zawartość alkoholu w organizmie, bardzo szczegółowo traktując o problematyce badań nieinwazyjnych za pomocą tzw. analizatora wydechu”. Treść protokołu dowodzi, iż badania trzeźwości oskarżonego prowadzono zgodnie ze wskazaniami § 3 ust. 1 pkt 1 oraz § 4 ust. 2 powołanego wyżej rozporządzenia.	
3	protokół zatrzymania	Nie budzi wątpliwości co do autentyczności, ani rzetelności.	
4	odpis wyroku w sprawie w sprawie (...) wyciąg z (...)	Nie budzą wątpliwości co do autentyczności, ani rzetelności.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	D. R.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona typu kwalifikowanego, wprowadzonego ustawą z dnia 12 lutego 2010 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 40, poz. 227). Znamieniem wpływającym na zwiększenie zagrożenia karą jest w tym przypadku zarówno uprzednie prawomocne skazanie za przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, jak i złamanie sądowego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Oskarżony zrealizował oba z nich. Wobec powyższego należało przyjąć, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 4 k.k., jako osobny kwalifikowany typ przestępstwa.			

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art. 115 § 16 k.k. przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony znacznie przekroczył ustawowy próg.

W ocenie sądu wina oskarżonego odnośnie przypisanego mu czynu została udowodniona, działał on umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W momencie podejmowania przypisanego mu działania przestępnego był on osobą dojrzałą, zdolną do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajdował się w sytuacji, która nie wykluczała możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynów oskarżonego lub jego winę. Stopień winy oskarżonego jest bardzo wysoki, jako że był w niedalekiej przeszłości karany za jazdę w stanie nietrzeźwości. Znał konsekwencje prawne i penalne takiego postępowania nie tylko ze szkoły, akcji medialnych,

ale z treści zapadłego wyroku.

Czyn oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Oskarżony naruszył bowiem powagę wymiaru sprawiedliwości, lekceważąc orzeczenie sądowe w dwóch aspektach: uprzedniego skazania i zakazu co zwiększa ładunek społecznej szkodliwości. Trzeba też wskazać na znaczne stężenie alkoholu w jego organizmie w czasie jazdy, które wynosiło aż 2,52 promila, przekraczając ustawowy próg od którego „zaczyna się” odpowiedzialność za przestępstwo z art. 178a § 1 kk 5-cio krotnie, co – jak wynika z zeznań świadków- przełożyło się realnie na stworzenie zagrożenia w ruchu, jakie spowodował oskarżony, jadąc „wężykiem”, najeżdżając niemalże na wysepki przy przejściach dla pieszych. Nagromadzenie okoliczności niekorzystnych w ramach znamion popełnionego występku było więc ilościowe i jakościowe (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2013 r. IV KK 136/13)

#

3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

D. R.	1		<p>Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając w powyższy sposób zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie budzi wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego stanowi czyn zabroniony o znacznym stopniu społecznej szkodliwości.</p> <p>Na niekorzyść oskarżonego, Sąd poczytał, przede wszystkim fakt, że zdecydował się on prowadzić samochód, gdy stężenie alkoholu w jego organizmie było na bardzo wysokim poziomie – pięciokrotnie przekroczył ustawowy próg trzeźwości opisany w treści art. 115 § 16 kk. Zdecydował się prowadzić pojazd w niedługim czasie po zakończeniu spożywania mocnego alkoholu. Takie zachowanie skutkowało tym, iż jak wskazują naoczni świadkowie D. R. kierując pojazdem jechał „od prawa do lewa”, najechał na pole wyłączone z ruchu bezpośrednio przy przejściu dla pieszych, gwałtownie hamował przed ustąpieniem pierwszeństwa przejazdu, jak również jechał bez wymaganych świateł mijania porą nocną. Poruszał się przy tym głównymi ulicami miasta. Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości Sąd miał na względzie, że oskarżony sprzeniewierzył</p>
-------	---	--	---

się szczególnemu dobru chronionemu prawem jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji. Jego działanie mogło spowodować szkodę znacznych rozmiarów, gdyż oskarżony poruszał się po drodze publicznej, stwarzając duże zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Jak wskazuje w swoich publikacjach Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych alkohol w znaczący sposób wpływa zdolność do prowadzenia pojazdów. Czas reakcji kierowcy mającego w swoim organizmie ponad 0,5 promila alkoholu może wydłużyć się nawet trzykrotnie, a droga hamowania prowadzonego przez niego pojazdu wzrasta o prawie 40%, co może zaważyć na czymś życiu lub śmierci. Już przy zawartości alkoholu w granicach 0,2-0,6 promila, na skutek zwiększonego drgania gałek ocznych, mogą wystąpić zakłócenia ostrości wzroku i pola widzenia. Uwaga kierowcy będącego pod wpływem alkoholu – inaczej niż uwaga kierowcy trzeźwego – skupia się w środku pola widzenia, pomijając to, co dzieje się w pozostałej jego części. Dodatkowo takie stężenie alkoholu wpływa na zmniejszenie liczby odbieranych bodźców, upośledza ich selekcję, spowalnia przeszukiwanie

pola widzenia i utrudnia rozpoznawanie obiektów o małych rozmiarach. To wszystko oznacza, że kierowca będący pod wpływem alkoholu „mniej” widzi, wolniej rejestruje obiekty, które pojawiają się w polu jego widzenia, trudniej rozpoznaje te małe, a do nich należą przecież znaki drogowe, oraz ma trudność w odróżnianiu ważnych od mniej ważnych informacji wzrokowych. W wyniku picia zakłóceniu ulega działanie ośrodków, które pełnią najbardziej skomplikowane, ale także najbardziej istotne dla człowieka funkcje, takie jak: analiza i synteza informacji, logiczne myślenie, koordynacja poszczególnych funkcji psychicznych, które odpowiadają za naszą sprawność i precyzję. Na zewnątrz jest to widoczne w postaci osłabienia samokontroli, zwiększonej pobudliwości, gadatliwości, zmiany myślenia o sobie, obniżenia napięcia. Już przy stężeniu alkoholu 0,5 promila może dojść do błędów przy przeprowadzaniu takich manewrów jak hamowanie, skręcanie, zawracanie i innych. Liczba błędów popełnianych przez kierowców, u których stężenie alkoholu jest wyższe niż 0,5 promila, wzrasta o 1/3. Przy

stężeniu 0,8 promila zdolność do prowadzenia pojazdu ulega gwałtownemu obniżeniu i nawet w prostych sytuacjach na drodze nietrzeźwi kierowcy mają zaburzoną zdolność do podejmowania prawidłowych reakcji. Wiele danych wskazuje na to, że ryzyko spowodowania wypadku przez kierowcę będącego pod wpływem alkoholu rośnie istotnie już od poziomu wyższego niż 0,4 promila. Przy stężeniu powyżej 1,2 promila ryzyko wypadku jest nawet 200-krotnie wyższe niż w przypadku trzeźwego kierowcy. Wraz ze wzrostem stężenia alkoholu we krwi rośnie nie tylko prawdopodobieństwo wypadku, ale także jego ciężkość. Przy 1,5 promila prawdopodobieństwo śmierci jest około 200 razy wyższe niż w przypadku kierowcy trzeźwego. (vide: broszura PARPA „Alkohol a kierowca – trzeźwość i bezpieczeństwo na drodze”).

Oskarżony popełnił przestępstwo z zamiarem bezpośrednim, będąc przy tym uprzednio karany, w tym za czyn podobny – z art. 178 § 1 kk. Zauważalna jest tym samym w postawie D. R. pewna tendencja do kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości i lekceważenia norm

prawnych w tym względzie. Dopuszczając się przypisanego mu czynu działał wbrew prawomocnie orzeczonemu środkowi karnemu w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w sprawie SR w C. (...) sygn. (...), którego obowiązywanie przypadało na okres od 19 maja 2019 roku do 19 maja 2022 roku, a także w ramach „recydywy” wynikającej z uprzedniego skazania za podobny czyn.

Wymierzając karę Sąd uwzględnił na korzyść oskarżonego jedynie fakt przyznania się do popełnienia przypisanego mu czynu i złożenia wyjaśnień, pomocnych w ustaleniach faktycznych.

W świetle powyższego, kara 5 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu.

W przypadku oskarżonego nie można zastosować instytucji probacyjnej warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sprzeciwia się temu brzmienie art. 69 kk. Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie

popelnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (§ 1). Nadto sąd warunkowo zawieszając wykonanie kary, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popelnieniu przestępstwa (§ 2). Wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 kk sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach (§ 4).

Oskarżony jest osobą karaną. Uprzednio wymierzona kara za przestępstwo z art. 178a § 1 kk o charakterze nieizolacyjnym nie przyniosła spodziewanego rezultatu, gdyż oskarżony nie zrezygnował ze stosowania przyswojonych do tej pory reguł działania stających w sprzeczności z systemem prawa, a uderzających w konkretne dobro nim chronione – bezpieczeństwo w komunikacji. Sąd nie odnajduje w tej sprawie szczególnie uzasadnionego wypadku, który pozwalałby na warunkowe zawieszenie

wykonania wymierzonej kary. Fakt, iż oskarżony obchodził swoje urodziny i z tego powodu spożywał znaczne ilości alkoholu, a następnie postanowił kierować pojazdem w stopniu upojenia alkoholowego w celu kupienia kolejnej butelki alkoholu (żeby się „dopić”), należy oceniać jako skrajnie naganne, nieodpowiedzialne, a z pewnością nie jako szczególnie uzasadniony wypadek. Podkreślić należy, iż treść uprzedniego wyroku skazującego świadczy o tym, iż taka postawa (jazdy w stanie skrajnego upojenia) jest dla oskarżonego wręcz typowa; wówczas oskarżony „osiągnął” wynik 2,09 promila. Oskarżony jest kierującym nieodpowiedzialnym, rażąco lekceważącym porządek prawny, skrajnie niebezpiecznym, a także niereformowanym, wymagającym oddziaływań resocjalizacyjnych w warunkach zakładu karnego.

Na uwagę zasługuje okoliczność, iż nawet obrońca oskarżonego nie znalazł okoliczności wartych podniesienia, które dawałyby podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, a jedynie wnioskował o łagodny

			wymiar kary i środków karnych dla oskarżonego.
D. R.	2		<p>Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości będąc już uprzednio skazany za czyn z art. 178a § 1 kk, Sąd na podstawie art. 42 § 3 k.k. zobligowany był orzec zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio. Podobnie, jak w przypadku kary zasadniczej, nie stwierdzono, aby w sprawie ustalić istnienie wyjątkowego wypadku uzasadnionego szczególnymi okolicznościami dającego opcję orzeczenia zakazu w mniejszym rozmiarze.</p>
D. R.	3		<p>Celem wzmocnienia orzeczenia o karze i prewencyjnego oddziaływania orzeczenia, jak również dla podkreślenia naganności i bezprawności zachowania oskarżonego, Sąd mając za podstawę treść art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne o charakterze obligatoryjnym w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.</p>

5. ¹ Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. R.	4		D. R. był zatrzymany w niniejszej sprawie od 30 stycznia 2021 roku godz. 02:45 do 30 stycznia 2021 roku godz. 18:35. Dlatego też na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie, na poczet orzeczonej i podlegającej faktycznemu wykonaniu karze.
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszy procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

5	<p>W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa:</p> <p>a/ tytułem zwrotu wydatków związanych z udziałem w sprawie kwotę 70 zł obejmującą:</p> <ul style="list-style-type: none"> - opłatę przewidzianą za udzielenie informacji z rejestru skazanych – 30 zł, - ryczałt za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym – łącznie 40 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym / Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./), <p>b/ tytułem opłaty kwotę 120 złotych - ustalono na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).</p>	
6. 1Podpis		